

hvert den Opmuntring og Støtte, der tilkommer det. Men det er jo muligt, at de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, yderligere vil animere Folk til at dyrke Havesager her i Landet; det var jo ikke smaa Værdier, der kunde indvindes derigennem, selv paa smaa Arealer.

Det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) bad om, at Bevillingen paa 7 000 Kr. til Understøttelse til Rejser af Landmænd til Udlandet maatte blive forhøjet. Jeg skal indrømme, at Summen er lille, og jeg skal tage Anledning af det ærede Medlems Udtalelser til at forhandle med Finansudvalget om en Forhøjelse af Beløbet. Det er mig ikke fremmed, at en saadan Rejse i Udlandet har stor Betydning for unge Landmænd. Beløbet 7 000 Kr. har altid været ringe i Forhold til de Ansøgninger, der indkom. Lige i de sidste Aar, hvor der jo ikke har været den samme Anledning til at rejse til Udlandet som før, har Beløbet dog nogenlunde slaaet til.

Det samme ærede Medlem spurgte, om jeg ikke snart vilde fremsætte Forslag om en forandret Undervisning paa Landbohøjskolen. Det ærede Medlem gjorde navnlig opmærksom paa, at det var altfor kort Tid, vore nuværende Landbrugskandidater havde at uddanne sig i, og fremhævede, at i et Fagsom Kulturteknik var Timeantallet altfor ringe. Det glæder mig, at det ærede Medlem gjorde opmærksom paa dette Forhold, thi det ærede Medlem ved jo, at naar der ikke er sket en Forandring i Landbohøjskolens Undervisning, er Skylden ikke min, idet jeg for to Aar siden foreslog Rigsdagen, at Undervisningstiden skulde forlænges, særlig for vore Landbrugskandidater og begrundede Forslaget vistnok paa samme Maade, som det ærede Medlem gjorde. Men Forslaget vandt ikke Tilslutning i dette høje Ting, og derfor maatte vi lade Spørgsmaalet falde. Nu haaber jeg, at der efter de Udvidelser, som bliver foretaget paa Landbohøjskolen, og som i høj Grad glæder mig, bliver Plads til, at ogsaa dette Fag kan komme til sin Ret, saa at vore Landbrugskandidater kan faa en Uddannelse, der virkelig svarer til, hvad man for Tiden maa kræve.

Det ærede Medlem spurgte mig yderligere, om jeg ikke vilde fremkomme med et Forslag om at yde Driftslaan til mindre Jordbrugere, eller maaske det ærede Medlem mente alle Jordbrugere; jeg haaber, at der kan komme et saadant Forslag i indeværende Samling, thi det er jo ikke udelukket, naar man har et Grundforbedringsvæsen her i Landet, at man saa ogsaa kan blive i Stand til at hjælpe de Folk, som gerne vil foretage

Grundforbedringsarbejder, men maaske for Øjeblikket savner Midler dertil.

Det ærede Medlem fra Skjolddelev (Johannes Pedersen) spurgte, om det ikke var muligt, at de nuværende, midlertidige Love med Hensyn til Nedlæggelse og Udstykning af Ejendomme og Salg af Ejendomme uden Besætning kunde blive fornyet, og det ærede Medlem udtalte, at der fremdeles nedlægges Husmandsbrug, og at disse Husmandsbrug bliver lagt ind under større Gaarde. Jeg vil sige til det ærede Medlem, som jeg sagde forrige Aar, da vi behandlede det samme Spørgsmaal: Lad mig faa Oplysning om, hvor saadant finder Sted; thi ifølge Loven af 20. Marts 1918 skulde det være udelukket, at saadanne Smaahuse bliver lagt ind under større Jordbrug.

Tillige gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at man var saa sen i Vendingen i Matrikelkontoret; Folk kunde faa Lov til at vente baade 3 og 4 Maaneder, før de fik deres Udstykninger ordnet. Var der for lidt Personale, sagde det ærede Medlem, saa maatte der ansættes nogle flere! Jeg skal indrømme, at Forholdene paa Matrikelkontoret lader adskilligt tilbage at ønske, men det er ikke selve Kontorpersonalet, der er Skyld deri. Det er for det første den Lønningslov, vi vedtog forrige Aar, og som ikke fik det Indhold, som den burde have, naar man skulde faa egnede Folk til at arbejde i dette Kontor. Der burde udelukkende være Landinspektører paa det Kontor; men det er med de nuværende Lønninger ikke muligt at faa Landinspektører til at træde ind i Matrikelkontoret. Tværtimod! adskillige af dem, der er der, søger ud i privat Virksomhed, fordi det er langt bedre lønnet. Dertil kommer yderligere, at der har været daarligere Pladsforhold, men jeg tænker, at vi inden ret mange Dage kan faa ordnet det saaledes, at der kan ansættes nogle flere Folk dér. Jeg har hele Tiden været ret generet af, at disse Udstykningsforretninger mange Gange maa ligge alt for længe, og jeg gjorde ogsaa den samme Anskuelse gældende under Behandlingen af Lønningsloven, men den Gang lod det ikke til, at dette høje Ting vilde tage Hensyn dertil. Jeg udtalte ogsaa, da Lovforslaget var til tredie Behandling, at Answeret for Fremtiden ikke alene kunde paahvile mig, naar Rigsdagen ikke vilde give mig de nødvendige Lønninger til at faa det Personale, som kunde gøre Arbejdet, og jeg forstod ikke den Gang, lige saa lidt som jeg forstaar det nu, at man i dette høje Ting, som har saa mange Repræsentanter